

Arrest

nr. 248 813 van 9 februari 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bulgaarse nationaliteit te zijn, op 9 september 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 2 juli 2020 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 december 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 28 januari 2020 diende verzoekster een aanvraag van een verklaring van inschrijving in, in de hoedanigheid van houder van toereikende bestaansmiddelen.

Op 2 juli 2020 werd deze aanvraag geweigerd door middel van een bijlage 20 zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Dit betreft de thans bestreden beslissing.

Op 14 oktober 2020 diende verzoekster een tweede aanvraag van een verklaring van inschrijving in, in de hoedanigheid van houder van toereikende bestaansmiddelen. Deze aanvraag is thans hangende.

De bestreden beslissing van 2 juli 2020 kent de volgende redengeving:

“(…)

In uitvoering van artikel 51, § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving die op 28.01.2020 werd ingediend door :

Naam: V., L. K., Nationaliteit: Bulgarije, Geboortedatum: 04.11.1951, Geboorteplaats Sofia,

Identificatienummer in het Rijksregister: (...), Verblijvende te (...) om de volgende reden geweigerd:

Bevindt zich niet in de voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van burger van de Unie :

Betrokkene diende op 28.01.2020 een aanvraag in als beschikker van voldoende bestaansmiddelen (art 40 §4, 1ste lid, 2° van de wet van 15.12.1980). Als staving van haar aanvraag leverde betrokkene een aantal documenten aan (artikel 50 §2, 4° van het KB van 08.10.1981): een bewijs van inschrijving ziektekostenverzekering, een aanslagbiljet van de inkomsten 2018 van de garant, een kwartaalafrekening 2019/4 voor sociale bijdragen als zelfstandige van de garant, een document van een Bulgaarse firma waarbij de garant zijn bruto- inkomsten van 01.2019 t.e.m. 09.2019 weergeeft (dit document is vertaald uit het Bulgaars), arbeidsovereenkomsten interimarbeid garant (G. D., voor de periode 02.03.2020 - 01.05.2020), een rekeningoverzicht (met meldingen Pensioenen en salaris, voor de maanden januari tot en met april 2020).

Betrokkene toont aan de hand van het bewijs van inschrijving bij de CM aan over een geldige ziekteverzekering te beschikken. Verder moet zij als beschikker van voldoende bestaansmiddelen aantonen dat zij voldoende inkomsten heeft om te voorkomen dat zij ten laste zal komen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk. Deze bestaansmiddelen moeten (overeenkomstig art.40 , §4, 1ste lid, 2° van de wet van 15.12.1980) minstens gelijk zijn aan het inkomstenniveau onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend. In het kader van de evaluatie van die bestaansmiddelen moet er rekening gehouden worden met de persoonlijke situatie van betrokkene, waarbij onder meer de aard en de regelmaat van de inkomsten en het aantal personen ten laste.

Zij legt als bewijs van haar bestaansmiddelen een printscreen voor met een overzicht van gestorte pensioenen voor de maanden januari tot en met april 2020. Echter zijn deze aangetoonde inkomsten onvoldoende om te kunnen aanvaarden overeenkomstig bovenstaand wetsartikel.

Voorts legt de betrokkene als bewijs van haar bestaansmiddelen documenten voor van haar garanten . De garant zijn de schoonzoon en dochter van de betrokkene. De garant (schoonzoon) legt documenten voor als werknemer en als zelfstandige. Als werknemer wordt er een aanslagbiljet van de inkomsten van het jaar 2018 en een document van de firma S. voorgelegd waarbij de garant zijn bruto-inkomsten van 01.2019 t.e.m. 09.2019 weergeeft (dit document werd vertaald uit het Bulgaars). Het aanslagbiljet geeft enkel de inkomsten weer van het jaar 2018. Hierbij is er geen indicatie over de inkomsten na 2018. Deze inkomsten zijn reeds achterhaald. Het aangebrachte document van de firma S. en gaat over tewerkstelling tijdens de periode tussen 01.2019 en 09.2019. Deze periode is ook reeds achterhaald. Enig toekomstperspectief betreffende de bestaansmiddelen is er ook niet in dit geval. Met deze aangebrachte documenten is het niet op te maken dat de garant van de betrokkene kan voldoen aan de bestaansmiddelen naar gelang de persoonlijke situatie.

Er worden ook documenten aangeleverd waarbij de garant aantoont dat hij een BTW-nummer toegekend heeft gekregen en hij legt ook een kwartaalafrekening van Acerta. Hij toont hiermee aan een zelfstandige activiteit uit te oefenen. Hiermee wordt echter niet aangetoond hoeveel inkomsten de garant vergaard met zijn zelfstandige activiteit. Enkel het aantonen dat je een btw-nummer hebt en aangesloten bent bij een sociale kas, toont niet aan welke inkomsten men heeft. Hierdoor kan dus ook niet aangetoond worden dat er voldoende bestaansmiddelen zijn om te voorkomen ten laste te zijn van het sociale bijstandstelsel. Zowel de documenten waarbij de garant als werknemer en als zelfstandige bewijzen voorlegt tonen niet aan dat er voldoende bestaansmiddelen zijn om ook in het levensonderhoud van betrokkene te voorzien.

De dochter legt als garant arbeidsovereenkomsten voor als interimarbeider, voor de periode 02.04.2020 - 01.05.2020 via R. H. Deze tewerkstelling wordt niet gestaafd door loonstroken en is ook reeds achterhaald. Uit onderzoek van de RSZ-databank d.d. 29.06.2020 (toegevoegd aan het administratief dossier) is gebleken dat de tewerkstelling van de garant beëindigd is op 22.05.2020. Hierdoor kan men buiten het feit dat de tewerkstelling achterhaald is, ook niet de netto-inkomsten uit deze tewerkstelling

bekijken. Hierdoor kan niet bewezen worden dat er voldoende bestaansmiddelen zijn om niet ten laste ten komen van het sociale bijstandstelsel.

De verscheidende voorgelegde documenten tonen op geen enkele manier aan dat betrokkene desondanks toch op voldoende wijze in haar levensonderhoud kan worden voorzien.

Betrokkene heeft niet aangetoond dat zij aan de voorwaarden voldoet om het verblijfsrecht als beschikker van voldoende bestaansmiddelen te kunnen genieten (art.40,1ste lid, 2° van de wet van 15.12.1980). Gezien deze elementen kan het recht op verblijf niet worden toegestaan.

*Deze beslissing kan na het verstrijken van de beroepstermijn of bij een eventueel beroep, na uitspraak waarbij het beroep wordt afgewezen, gevolgd worden dooreen verwijderingsmaatregel.
(...)”*

De verwerende partij stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) per brief van 4 januari 2021 in kennis dat de verzoekende partij op 14 oktober 2020 een tweede aanvraag van een verklaring van inschrijving indiende, in de hoedanigheid van houder van toereikende bestaansmiddelen. De bijlage 19ter wordt toegevoegd aan deze brief. Volgens de nota met opmerkingen is deze aanvraag hangende.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De verwerende partij werpt in haar nota met opmerkingen de volgende exceptie van onontvankelijkheid van het beroep op:

“Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd, blijkt dat voor de interpretatie van het begrip ‘belang’ kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Het actueel karakter van het belang houdt in dat het belang voorhanden moet zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep. Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling, m.a.w. een nadeel erdoor ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen, een nuttig effect sorteren.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 14 oktober 2020 een nieuwe aanvraag van een verklaring van inschrijving heeft ingediend, thans ook op grond van artikel 40 van de Vreemdelingenwet en eveneens in de hoedanigheid van houder van toereikende bestaansmiddelen (zie bijlage 1).

De vernietiging van de op 2 juli 2020 genomen beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden kan slechts tot gevolg hebben dat de verwerende partij een nieuw standpunt moet innemen over de verblijfsaanvraag van de verzoekende partij. De verwerende partij is evenwel hoe dan ook reeds verplicht om dit te doen, gelet op het feit dat de verzoekende partij een nieuwe aanvraag heeft ingediend. Bijgevolg kan de eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden verzoekster geen bijkomend nut meer verschaffen.

Verwerende partij is dan ook van oordeel dat het beroep tot nietigverklaring van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden wegens het ontbreken van het wettelijk vereiste belang onontvankelijk is.”

2.2. Ter terechtzitting hierop gewezen, stelt de advocaat van de verzoekende partij zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad, maar dat het een principiële zaak betreft en de verwerende partij zal rekening moeten houden met huidig arrest bij het nemen van de volgende beslissing.

2.3. De verzoekende partij ontkent niet dat een nieuwe aanvraag in dezelfde hoedanigheid door haar werd ingediend op 14 oktober 2020.

Met haar betoog toont de verzoekende partij haar actueel belang niet aan. De verzoekende partij kan alle argumentatie van haar aanvraag, die geleid heeft tot de bestreden beslissing, voorwerp van huidig geschil, opnieuw voorleggen. Het gegeven dat de Raad over zou gaan tot de nietigverklaring van huidige bestreden beslissing is een loutere hypothese. Derhalve wordt de exceptie, opgeworpen door de verwerende partij, aanvaard.

2.4. Het beroep is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen februari tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. BEELEN